

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at de 300 mio. kr. er tænkt som en medfinansieringsordning, der kan stimulere til, at en kommune, som har lyst til at gøre noget, kan få lidt ekstra også fra statens side. Det vil sige, at de her penge i realiteten vil betyde en investering i kommunerne på måske i størrelsesordenen 600 mio. kr. Det er måske ikke nok, men det kan være, der kan komme mere næste år, hvis der ellers er flertal for det.

Jeg vil gerne takke SF for støtten, og jeg forstår godt deres problem, for jeg er sådan set enig i, at man kan risikere, at man kommer til at give penge til nogle kommuner, som har sovet i timen, samtidig med at man så ikke giver dem, der virkelig har gjort noget. Det er nok svært at komme ud over, at sådan en effekt vil der kunne være. Det har vi set i andre sammenhænge.

Hr. Tom Behnke mener, at det her er en ideologisk diskussion. Det kan man måske kalde det. Jeg mener primært, det er en diskussion om at sikre børnene ordentlige forhold i institutionerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 39: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af lønsum m.v. (Afkortning af kredittiden m.v.). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 23/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Forslaget her er udtryk for en forenkling, der bringer afregningen af lønsumsafgiften på linje med afregningen af andre punktafgifter. Der er altså tale om en normalisering, hvorefter indgivelses- og indberetningsfristen for den kvartalsvise afregning af lønsumsafgiften nedsættes fra 3 måneder og 15 dage til den normale afregningsfrist for punktafgifter på 15 dage.

Forslaget berører alene den kvartalsvise afregning af lønsumsafgiften, som er en afgift, der omfatter langt de fleste ikkemomspligtige virksomheder og derfor træder delvis i stedet for momsens i de pågældende erhverv.

Socialdemokratiet går ind for den foreslåede forenkling og kan derfor støtte forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

I virkeligheden kunne vi lige så godt behandle L 39, som nu er på dagsordenen, og de to næste forslag samtidig, for de har efter Venstres mening ét tydeligt sigte, nemlig at forbedre statens finanser for 1998.

Til trods for en pæn økonomisk vækst er statskassen jo fortsat slunken, så derfor har regeringen måttet ty til nye metoder for at forbedre statens resultat. Ved at afkorte kredittider, ved at opgøre gamle skatter efter nye metoder, ved at gøre frivillige acontoindbetalinger obligatoriske, ved at få 13 måneder ud af et år osv. har regeringen i løbet af de sidste år forbedret statens likviditet med 16 mia. kr., en helt forkert kurs.

I stedet for hele tiden at kræve nye skatter ind burde regeringen få bedre styr på de offentlige udgifter. Men det er jo ikke nye toner fra Venstres side.

Nu er det jo sådan, at nye skatter og afgifter ikke er særlig populære, og det ved regeringen selvfølgelig også godt. Og derfor har man så i det her tilfælde valgt nogle nye metoder, sådan at regeringen relativt ubemærket kan hente nye indtægter, som kan pynte på bundlinjen på statens finanser.

I 1998-finansloven er der indlagt camouflerede skatteforhøjelser på ca. 5 mia. kr. Fremgangsmåden er enkel, men det gør den jo ikke mere acceptabel.

Det første forslag i buketten, som vi nu behandler her i dag, drejer sig om afkortning af kredittid på afgift af lønsum fra en gennemsnitlig kredittid på 150 dage. Forslaget forudsætter,